

Ad § 281. tr. z.

Slovné nadávky, ba, čo viac aj opluvanie obžalovaného, ale je ťažkým ublížením alebo urazením v smysle tohoto miesta zákona.

Zm III 586/25 z 9. VII. 25.

Urážal-li obžalovaný tretiu osobu a poškodená chrániac túto osobu, ujala sa jej, ač ostrými slovami proti obžalovanému, nelžá mluviť o tom, že by bola obžalovanému ublížila bezprávne.

Zm III 586/25 z 9. VII. 25.

Obžalovaný prišiel už do krčmy ozbrojený nožom. Bol teda na bitku pripravený a musel počítať s tým, že v bitke môže byť poranený. V dôsledku toho poranenie, ktoré mu v bitke bolo spôsobené, nie je dôvodom pre silné rozčulenie podľa § 281. tr. z.

Zm III 502/25 z 9. IX. 25.

Okolnosť, že pachateľ žil s poškodeným v nepriateľstve, nestačí sama o sebe k záveru, že jednal v silnom rozčulení.

Zm III 751/24 z 15. XI. 24.

»Silné rozčulenie« musí byť tak veľké, že je prekážkou kludnej rozvahy a obmedzuje schopnosť rozhodovania.

Zm III 481/25 z 22. VI. 25.

Okolnosť, že poškodený jedného z pachateľov uderil kolom (drúkom), mohla spôsobiť silné rozčulenie u tohoto obžalovaného. U ostatných pachateľov mohla síce tiež vyvolať rozčulenie nie však také, jaké predpokladá § 281. tr. z.

Zm III 751/24 z 15. XI. 24.

Prof. Dr. Karel Laštovka:

Rozhodnutí Nejv. Spr. soudu R. Č. S.

Který úřad jest povolán na Slovensku zaříditi immobilární exekuci pro nedoplatky berní a poplatkové?

V tom směru uvádí nálež N. spr. soudu ze dne 21. III. 1926, č. 6050 toto:

1. Podle právního stavu plativšího na Slovensku až do nařízení ministra s plnou mocí pro správu Slovenska z 30. prosince 1918, č. 12. Sb. z. a n. z r. 1919 rozhodovaly v těchto záležitostech — jak patrnó z ustanovení § 74. zák. čl. XI: 1909 — v I. stolici administrativní výbory a ve II. a poslední stolici ministerstvo financí.

Cit. nařízením, jež bylo vydáno na základě § 14. zákona č. 64/1918 Sb. z. a n., bylo zřízeno generální finanční ředitelství pro Slovensko — a to pro veškeru finanční správu na území Slovenska, pokud nepatří do působnosti nižších finančních úřadů a orgánů a pokud nebude vyhražena ministerstvu financí. Podle tohoto nařízení rozhoduje tedy ve II. a poslední stolici správní ve věcech zavedení immobilární exekuce k vydobytí nedoplatků daňových a poplatkových generální finanční ředitelství, pokud si ovšem ministerstvo financí nevyhradilo tuto kompetenci. Takováto výhrada se — nějakou řádně vyhlášenou normou — nestala.

2. Jak patrnó z ustanovení odst. 3. § 3. a § 5. zákona č. 43/1922 Sb. z. a n., přešla však dnem 3. března 1922 pravomoc, která náležela podle § 74. zák. čl. XI/1909 v I. stolici administrativním výborům, na generální finanční ředitelství.

Z toho plyne tedy, že počínaje dnem 3. března 1922 rozhoduje ve věcech tohoto druhu generální finanční ředitelství jako jediná stolice správní, jejíž rozhodnutí lze naříkati pouze stížností k Nejvyššímu správnímu soudu, nikoli však odvolání k ministerstvu financí.

Úrazové pojištění hospodářských dělníků na Slovensku.

Z nálezu spr. soudu ze dne 13. IV. 1926, čís. 8135.

Šlo o pojištění ve smyslu § 5., odst. 2. zák. čl. VIII. ex 1912.

Bližší modalitty o tom, jak smlouva taková přichází k místu, obsahuje § 7. nařízení býv. uherského ministerstva orby č. 1500 z r. 1912. Podle těchto předpisů počíná smlouva o pojištění o 12. hodině polední dne následujícího po tom, kdy 1. majitel hospodářského stroje vyplnil předepsané »osvědčení« a 2. zaplatil Ústřednímu ředitelství pokladny buď přímo neb prostřednictvím obecního představenstva příspěvek obnosem stanoveným vyhláškou tohoto ředitelství. Dokud oba tyto požadavky nejsou splněny, není založen pojišťovací poměr a jestliže tedy stěžující firma sice hospodářský stroj k pojištění přihlásila dne 15. února 1924 pojišťný příspěvek však zaplatila až 29. listopadu 1924, to jest až po úrazu J. Š., nelze uznati nárok na úrazovou podporu.

Odpis zárobkové daně III. třídy na Slovensku.

Podle nálezu správního soudu ze dne 31. III. 1926, čís. 6046 nelze ani ze zák. čl. XXIX/1875, ani ze zák. čl. XLIV/1883, ani z jiného zákonného předpisu dovoditi, že by poplatník měl právní nárok, aby z výdělkové daně III. třídy uložené mu právoplatně na určité tříleté období ukládací byla odepsána daň na onen z roků spadajících do tohoto období, v němž neměl z podniku dani podrobeného zisku.

Dědický poplatek na Slovensku.

Z nálezu spr. soudu ze dne 25. III. 1926, čís. 2218.

Podle § 38. zák. čl. XI/1918 náleží k pozůstalostním dluhům též léčebné náklady zůstavitelovy poslední nemoci, pokud nebyly zaplacený 1. ještě za jeho života a 2. z jeho majetku. Podmínce sub 2. jest vyhověno, jestliže stěžovatelé připouštějí, že léčebné útraty zůstavitelčiny poslední nemoci byly zaplacený ještě za jejího života, namítali však, že přes to jde stran těchto útrat o pozůstalostní dluhy, ježto nákladů těch nezaplatila zůstavitelka, jež žádné hotovosti ani nějakého příjmu neměla, nýbrž oni sami z peněz jednak vlastních a jednak za tím účelem vypůjčených, a to jak praví »zálohou«, čímž stali prý se věřiteli zůstavitelky, resp. její pozůstalosti a popírají tudíž také, že by byli jednali v úmyslu liberativním.

Pronájem honebního práva na Slovensku veřejnou dražbou.

Z nálezu spr. soudu ze dne 16. IV. 1926, čís. 6964.

Ž ustanovení § 3. zák. čl. XX/1883 ve spojitosti s ustanovením § 120. zák. čl. XXII/1886, jež nastoupilo na místo ustanovení § 110. zák. čl. XVIII/1871 a jež nebylo, pokud jde o pronájem honebního práva, dotčeno předpisy zákona č. 329/1921 Sb. z. a n., jde na jevo, že jest v případech, kdy se pronájem honebního práva děje veřejnou dražbou, podstatnou součástí řízení, jež předchází dražbě a vlastního uzavření smlouvy o pronájmu honebního práva, právě stanovení dražebních podmínek jež náleží do působnosti obecního zastupitelstva.

Úřad pověřený ve smyslu § 3. zák. čl. XX/1883 schvalováním smluv o pronájmu honebního práva (podžupan, pokud se týče podle § 6. zákona župního, župní úřad) jest, jak plyne z povahy tohoto schvalovacího práva, které jest výronem dozorčí moci úřední, nejen oprávněn, nýbrž i povinen zkoumati, v první řadě zákonitost pronájmu honebního práva, tudíž zkoumati, zdali lze srovnati se zákonem nejen vlastní obsah smlouvy o pronájmu, nýbrž také celé řízení, které předcházelo uzavření této smlouvy.

Z toho jde tedy na jevo, že, zjistí-li úřad při schvalování smlouvy o pronájmu honebního práva, že se obecní zastupitelstvo vůbec neusneslo na dražebních podmínkách, jest nejen oprávněn, nýbrž i povinen odepřít z tohoto důvodu schválení smlouvy.